

Egy feledésre ítélt Krúdy-kötetről

Hajdu Tibor *Krúdyról* összevisz-sza című figyelemre méltó írásához kíváncsoznak az alábbiak:

Édesapám, mint egész életében, 1918—19-ben is igen sokat dolgozott. Szépirói munkája mellett, számos újságban publikált. A Magyarország és a Déli Hírlap című napilapokban állandó rovata volt. Az itt közöltekből válogatta ki *A Magyar Köztársaság Almanachja* anyagát. Irodalmi hagyatékában találtuk meg a mű címlapját (Márton Ferenc rajza), kézzel írt előszavát és tartalomjegyzékét. A cikkeket három részre osztotta: A forradalom előtt, A forradalom, Forradalom után.

A könyv a kommün bukása után nem jelenhetett meg, de azóta sem. Miért? Ezt csak a kiadók tudhatják... Bár egy igen illetékes vélemény díszkiadást tartott volna helyesnek.

A lírai előszó és a cikkek egy része kötetben soha nem látott napvilágot. Tehát nem valósulhatott meg az író elgondolása. Talán végrendelete?

Krúdy előszava így kezdődik: „Ennek a könyvnek a következő oldalai szinte együtt születtek az eseményekkel...” S mit ír befejezésként? „Egy kis emlék a kortársaknak e könyvecske, amelyből messzi évek múltán feltalálja ismerőseit s felettük elgondolkozik. Hogy is volt annó... 1919-ben Új-esztendő napján.”

Krúdy Zsuzsa